
Први кораци
ОШ „КОСТА ТРИФКОВИЋ“
60 година
ПРОСВЕТА
КУЛТУРА
БУДУЋНОСТ

У СУСРЕТ ВЕЛИКОМ ЈУБИЛЕЈУ

РАЗГОВОР СА ДИРЕКТОРОМ ШКОЛЕ ПОВОДОМ 60 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА

Ове године наша школа обележава 60 година постојања. Шта за Вас, као директора, представља овај велики јубилеј?

Овај јубилеј за мене пре свега представља изузетну част и понос што сам део једне тако богате традиције. Истовремено, осећам дубоко поштовање и одговорност према величини и значају који наша школа носи, са жељом да ту традицију негујемо и увек оправдавамо.

Када се осврнете на шест деценија рада ОШ „Коста Трифковић“, које успехе или достигнућа бисте посебно издвојили?

Шест деценија рада створило је многе успехе, али највећи међу њима свакако су достигнућа наших ученика и наставника — како на бројним такмичењима и пројектима, тако и у наставку њиховог образовања. Увек са осмехом и поносом пратимо успехе наших бивших ђака. Поред тога, изузетно је важно и то што је школа као установа током свих ових година расла, развијала се и стварала све боље услове за рад, учење и напредак.

Постоје ли некадашњи ученици, наставници или генерације који су оставили посебан траг у историји наше школе?

Сваки ученик је драгоцен на свој начин и оставља јединствен траг у обликовању наше школске заједнице и атмосфере. Свака генерација доноси сопствени шарм и заузима посебно место у нашим срцима. Посебно нас радује када се наши бивши ђаци, након завршених студија, врате у школу као колеге и постану део нашег тима[1].

Шта се највише променило, а шта остало исто и постало део препознатљивог духа ОШ „Коста Трифковић“?

Школу чине људи — они долазе и одлазе, а са њима се и школа непрестано мења и развија. Међутим, оно што остаје непромењено и чини препознатљив дух ОШ „Коста Трифковић“ јесу међусобно поштовање, повезаност, колегијалност и добри међуљудски односи. Такође, оно што увек остаје исто јесте наша стална жеља да ученицима пружимо најбоље могуће образовање и подстакнемо их на стицање нових знања и вештина.

Шта је то што нашу школу чини посебном и по чему бисте волели да је сви препознају?

Волео бих да наша школа буде препознатљива по снажној заједници, топлој атмосфери и људима који у њој раде и уче. Оно што нас чини посебнима управо су отвореност, међусобно уважавање и искрена посвећеност томе да сваки ученик овде пронађе подршку и подстицај да развије своје потенцијале.

„Труд и рад се увек исплате. Верујте у себе, будите радознали и пригрлите процес доживотног учења.”

Радисав Ристић, директор школе

Коју бисте поруку послали бившим, садашњим и будућим ученицима као директор школе?

Труд и рад се увек исплате. Верујте у себе, будите радознали и пригрлите процес доживотног учења — јер знање је нешто што вам нико не може одузети.

Директор школе Радисав Ристић

Шта младог човека као што сте Ви мотивише да води школу?

Као што пословица каже да путовање од хиљаду миља почиње првим кораком, сваки нови дан у школи доноси нове изазове и проблеме који захтевају решења. Мене лично највише мотивише управо то решавање свакодневних изазова и стварање добре, позитивне атмосфере. Задовољни наставници одгајају задовољне и успешне ђаке, а то је највећи успех који један директор може да пожели.

Прва генерација ученика

С обзиром на то да сте по професији учитељ, занима нас колико посао учитеља личи на посао директора?

Веома личи. Као учитељ водите рачуна о једном одељењу, пратећи рад и развој својих ученика. Као директор, водите рачуна о целом колективу и организацији рада свих запослених. Осећај бриге, одговорности и посвећености у оба случаја је потпуно исти.

За крај, волели бисмо да Вас упознамо и изван улоге директора. Како бисте себе представили нашим читаоцима – шта Вас испуњава, чему посвећујете слободно време и који спорт Вам је омиљен?

Пре свега, највише волим да слободно време проводим са својом породицом. Често путујемо по нашој земљи, истражујемо природу и обилазимо културно-историјске знаменитости. Радозналост ме покреће, па немам само један хоби — увек волим да учим и истражујем нове ствари. Што се спорта тиче, не бих издвајао ниједан посебно, али увек са великим уживањем пратим и бодрим наше репрезентације када год наступају.

Редакција

[1] **ЈУЧЕ УЧЕНИК — ДАНАС ДЕО ШКОЛСКОГ ТИМА**

Бранислав Шекуларац, Гордана Грачанац, Драгана Бјелица, Биљана Марковић, Александар Тумарић, Мира Кулашиновић, Катарина Сендерак, Јована Сендерак, Драгана Марковић, Александра Ристић, Ивана Инић, Наташа Максић, Драгана Пањковић, Драгана Тапавички, Душан Милосављевић и Љиљана Зајац.

КОСТА ТРИФКОВИЋ – ЧОВЕК ИСПРЕД СВОГ ВРЕМЕНА

У време кад излази наш лист, пада 183. рођендан Косте Трифковића. Данас би то био времешни старац који сведочи вековима и деценијама ђака који су прошли кроз школу која носи његово име. Сећао би се старе куће на Трифковићевом тргу где је син Атанасија Трифковића, чиновника Градског магистрата и Ане, на рођењу Глигоријевић, провео детињство. Српску основну школу похађао је од 1851. до 1855. године; немачки језик савладао је пре ступања у гимназију, у тзв. „обершул“ школи. У ђачко доба друговао је са Лазом Костићем. Лаза Костић га описује као „танког вицкастог момка немарна корака, кобно-светлуцавог погледа и лепог, српског лица“. У четвртом разреду Новосадске гимназије предавао му је и Јован Ђорђевић, оснивач Српског народног позоришта. Коста Трифковић био је најбољи ђак у генерацији. Писао је стихове понесен Бранковом поезијом и идејом о прихватању Вуковог правописа. У позориште је ишао радо и, како проналазимо у његовој биографији, у оригиналу читао Молијера, што значи да је изврсно познавао и француски језик. Књижевност га је, изгледа, „заразила“ жељом за авантурама па је, пратећи своје снове, постао морнар. Уписао је Наутичку школу у Ријеци кад је напунио 17 година и отиснуо се на озбиљан пут бродом: од Трста до Одесе, преко Крфа, Смирне и Цариграда. Убрзо је млади Коста схватио да морнарски позив није нимало лак. Будући да је био осетљивог здравља, одлучио је да се Дунавом врати кући, у Нови Сад. Привидно опорављен, Коста Трифковић уписао је студије права које је са одличним успехом завршио 1867. године. Његова адвокатска каријера крунисана је местом великог бележника магистрата у Новом Саду. Био је, како се у оно време говорило, градски фишкал. Позоришту, књижевности и културном раду придавао је велики значај. Био је члан Управног одбора Матице српске, најзначајније установе културе код нас. Писао је комедије и драмолете, приповетке, путописе и позоришне критике. Био је и члан Позоришног одбора, друговао са Змајем и Илијом Огњановићем толико блиско да су заједно покренули књижевни лист „Јавор“.

Овај амбиоциозни млади човек одличног образовања дао би и више својој култури да га у томе није зауставила прерана смрт у 32. години. Те давне 1875. године нису га на последњи пут испратили само супруга Јелисавета и син него и грађанство, позоришни уметници и друштвени радници – Светозар Милетић, Миша Димитријевић, Змај и Лаза Костић.

Коста Трифковић почива на Успенском гробљу у Новом Саду. Омаж његовој личности и књижевним делима представља и то што наша школа, већ 60 година, поносно носи његово име. Најпознатију драму нашег Косте Трифковића, „Избирачица“, читамо у шестом разреду и радо изводимо на сцени, поучени дивном поруком о томе како не треба бити горд и уверен да си бољи од других, већ једноставан и скроман.

Посебом чашћу сматрамо и то што је бисту Косте Трифковића која краси двориште наше школе извајао још један познати Новосађанин, вајар Јован Солдатовић.

С поносом се изговара име Коста Трифковић сваки пут кад се објављује да смо освојили награде на такмичењима, на турнирима, у земљи или у иностранству. Сећају га се радо и диве му се бивши и садашњи ђаци и наставници из Костине!

Коста са омладином

Редакција

* фишкал – 1. народни правобранитељ; 2. стармало дете;
* Молијер – драмски писац из епохе класицизма;
* омаж – изражавање поштовања

Редакција се захваљује Даници Вујков за ослањање на извор: „Коста Трифковић“, Футура публикације, Нови Сад, 2005.

ЕРАЗМУС+ ПРОЈЕКТИ

На основу конкурса Министарства просвете, наша школа добила је статус модел-установе за инклузивно образовање – за континуиране резултате у раду и неговање иновативне педагошке праксе у области инклузивног образовања.

Током треће године акредитације Еразмус + пројеката у нашој школи, реализоване су активности на тему дигитализације и дигиталне писмености. Извештај националној агенцији Фондацији Темпус је садржајан и богат активностима. У одговору на завршни извештај Фондација Темпус је изузетно позитивно оценила резултате Пројекта. Координаторке пројекта, Драгана Бенић, наставница историје и Ивана Инић, наставница математике са својим сарадницима на пројекту посебно наглашавају позитиван утицај на ученике и наставнике и добробит за Школу, што је омогућило продужење Еразмус+ акредитације. Посебно се истичу остварени циљеви у области интернационализације, професионалног развоја запослених и унапређење квалитета образовно-васпитног рада.

Лого пројекта

Наставак на 3. страни →

БИЛИ СМО У ГОСТИМА

„SOWING CHANGE: ROOTS FOR INCLUSION AND SELF-AWERENESS THROUGH A SUSTAINABLE EUROPEAN ATMOSPHERE”

Заједно са колегама из Шпаније, Литваније, Хрватске, Турске и Румуније наша школа учествовала је крајем септембра 2025. године у активностима које промовишу инклузију и еколошку свест, интеркултурално учење и чување старих вредности које указују на потребу да се чувају природни ресурси и реше еколошки проблеми. Ученице осмог разреда: Маша Чавић, Лана Андрић, Калина Малетић и Луција Јовановић су у пратњи наставница које су учествовале у пројекту посетиле град Вараждин, који је био домаћин пројекта GREEN INNOVATION: Technology and Nature in Croatia. У првом плану током едукативних радионица било је лековито и зачинско биље са простора земаља учесница, али и настава уживо – посета националном парку Плитвичка језера, упознавање са хидропонском фармом са плантажом јагода, обилазак школске баште и фарме животиња и друге занимљиве активности. Поред учења и истраживања, остале су дивне успомене са изложби, из музеја, утисци настали у обиласку културно-уметничких знаменистости и пријатељства склопљена са децом из различитих земаља.

БИЛИ СУ НАМ ГОСТИ

У оквиру тог великог пројекта били смо и домаћини. И то какви домаћини!

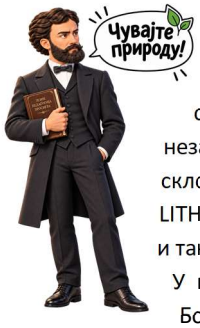

Ученици и наставници из Шпаније, Румуније, Литваније, Турске и Хрватске били су пет дана наши гости половином новембра 2025. године. Уз пажљиво осмишљен програм упознали су не само нашу школу, већ и Војводину, наш град и нашу престоницу. Дочекали смо их весело – наступом фолклорне групе и концертом талентованих музичара наше школе. Главна тема – природа била је све време у центру пажње – кроз представљање уметника из наведених земаља чија су дела инспирисана природом. Креативне радионице илустровале су како се материјали из природе могу трансформисати у одржива уметничка дела. Посебно је интересантна била интерактивна игра Scavenger Hunt, односно „Потрага за благом“ по центру града, кад су учесници решавали загонетке и откривали знаменитости са којима смо желели да их упознамо. Музеј Војводине био је диван домаћин у чијем бајковитом простору је реализована радионица „Праисторијска кухиња“, где се кувала каша од састојака које су користили праисторијски људи са ових простора. Похвалили смо се Дунавским парком и Петроварадинском тврђавом, а у Музеју Града Новог Сада посетили смо чувену изложбу „Ми смо стена“, посвећену раду српске физичарке и математичарке, Милеви Марић Ајнштајн. Један дан био је посвећен шетњи по Фрушкој гори и посети манастиру Гргетег, а пут је веселу дружину одвео и у Сремске Карловце, седиште српске културе и духовности, где је, у Еколошком центру „Радуловачки“, одржана уметничка декупаж радионица. Пут нас је навео и у Београд, у Ботаничку башту „Јевремовац“ којом смо се прошетали, на Калемегдан и у Музеј илузија који нисмо могли да прескочимо. Последњи дан дружења провели смо по Војводини, прво у Идвору, у спомен-кући Михајла Пупина, стазама које су Пупина из малог банатског села одвеле на пут светске науке. Галерија наивне уметности у Ковачици задивила је и нас и наше госте који су се уверили у богат културни идентитет и креативност људи са ових простора. Традиционална војвођанска кухиња на салашу „Лујза“ допала се нашим гостима. Пет напорних и дружењем испуњених дана, по сведочењу наших гостију, остаће свима и лепом сећању.

БИЛИ СМО У ГОСТИМА

Крајем априла 2026.године Пројекат нас је одвео у Арад, у Румунију. Са наставницама Драганом Бенић и Иваном Инић у госте су ишли шестаци Петра Вељовић и Михаил Сапожњиков и седмаци Андреј Бибин и Асја Вранац. Пројекат под називом INTEGRATION PATHS IN ROMANIA био је спој образовних, еколошких и културних активности. Арад и околина упознали су нас са својим идејама за заштиту животне средине кроз радионице о рециклажи и селективном прикупљању отпада. Посетили смо заштићена природна подручја, пре свега Природни парк Лунка Мурешулуј, а у селу Паулуш башту зачина, потом ароматични врт и пчелињак у селу Шарлотенбургу. Одржива пољопривреда посебно је наглашена овим пројектом, што смо на примеру учили на фарми Sapori di Frutta Broggio Alexandra, где се јагоде гаје на кокосовом супстрату. У Румунији смо се затекли за 1. мај па је нама у част организован пикник у Ботаничкој башти Мачеа, што је био посебан доживљај. Локалну историју и културно наслеђе представили су домаћини обиласком тргова, палата и тврђава у Араду и Орадеу. Дивно смо се дружили, размењивали искуства и знања која ће нам помоћи да јачамо еколошку свест и разумемо значај одрживог развоја.

Топли дани одвели су нас крајем маја у Литванију, овога пута у другачијем саставу. На пут су, у пратњи координаторки пројекта, путовали седмаци Марко Бибин, Ања Радивојевић, Тара Јездимировић и Павле Медаревић. Заједно са ученицима са свих страна- из Шпаније, Хрватске, Румуније и Турске боравили смо у кампу, што је био незабораван доживљај. Били смо све време заједно, дружили смо се интензивно и склопили трајна пријатељства. Тема пројекта под називом GREEN ADVENTURES IN LITHUANIA је била очување животне средине, кроз конкретне акције у којима смо учествовали- садили смо дрвеће и тако помогли акцију симболичног назива „Корени за сутра“. И у Литванији смо имали шта да видимо и научимо. У главном граду Виљнусу посетили смо хидропонску фарму Leafood, највећу вертикалну фарму у Европи. Ботаничка башта Универзитета у Виљнусу, пешачке туре, посета Парку Месечевог камена и активности на отвореном остаће нам заувек у сећању. Посебно смо изненађени достигнућима Литваније у области науке, технологије и роботике, а све су нам то показали у STEAM центру и RoboLabos центру у Паневежису. Са лиофилизованом храном упознали смо се у компанији Super Graden. Домаћини нису заборавили да нас одведу на Брдо крстова, али и на нама најдражу радионицу у Музеју чоколаде “Ruta“.

ШКОЛСКА БАШТА

Један од важнијих циљева Пројекта за нас је формирање школске баште са аутохтоним биљним врстама. Велики број ученика и наставника учествовао је у радовима на садњи, гајењу и одржавању баште која краси наше школско двориште.

ХИДРОПОНСКА БАШТА

У оквиру пројекта SOWING CHANGE у холу школе постављена је хидропонска башта, савремен начин узгајања биљака без земље. Уместо земљишта, биљке расту у води обогаћеној хранљивим материјама, што им омогућава правилан раст и развој. Овакав начин гајења биљака штеди простор и воду, а истовремено омогућава да се биљке узгајају и у затвореном простору, током целе године. Ученици су активно учествовали у планирању, конструисању и постављању система за воду. Сви су били изненађени како та башта изгледа, посебно кад су биљке почеле да се развијају. О биљкама се мора водити рачуна- контролише се ниво воде, а биљке редовно прате. Школски хол оплемељен је пријатним, зеленим простором а ученици и сви који крај хидропонске баште прођу подсете се на значај одрживог развоја, здраве исхране и на одговоран однос према природи.

АНАЛИЗА КВАЛИТЕТА ВОДЕ

Анализа квалитета воде у бурету које се налази на отвореном једна је од заједничких активности свих партнерских школа у овом пројекту. На месечном нивоу мерени су различити параметри, а затим су прикупљене вредности упоређиване и анализиране. За спровођење анализе била је неопходна помоћ и наставнице хемије Мирјане Орловић.

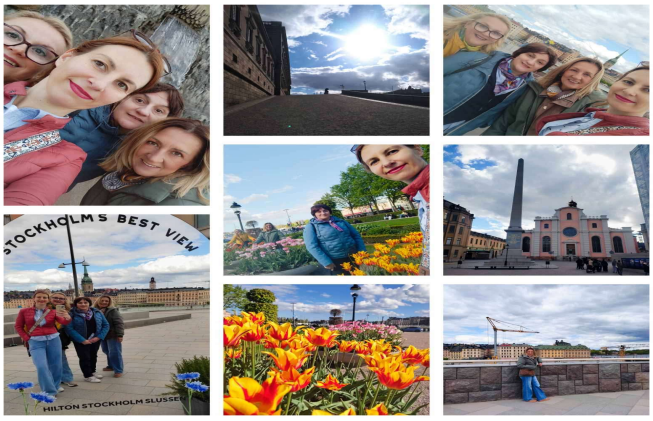
ОБЕЛЕЖАВАЊЕ СВЕТСКОГ ДАНА ВОДА

Поводом обележавања Светског дана вода (22.март), чланови Еколошког клуба организовали су еколошку акцију на обали Дунава. На градској плажи Штранд обављене су анализе и мерени различити параметри квалитета дунавске воде. Ученици су упознати са значајем праћења стања животне средине и очувања ресурса воде. Лепшем и чистијем окружењу допринос су дали учесници пројекта који су чистили обалу и прикупљали отпад. Личним примером и заједничким трудом можемо да допринесемо очувању река и животне средине.

НАШ ПРОЈЕКТНИ ТИМ У ГОСТИМА

Маја 2026.године пројектни тим наше школе боравио је у Стокхолму, учествујући у пројекту First we focus on MEntal health & WELL-being #MeWell

Координаторка пројекта била је учитељица Нада Шушак, а чланице тима биле су: Невена Беговић, наставница енглеског језика, Горана Јовановић, наставница српског језика, Марија Николић, учитељица и Снежана Родић, школски психолог. Са домаћинима из Шведске, али и са колегама из Италије и Словеније наши наставнице су се упознале и размениле ставове

и искуства из учионице. Шведски образовни систем, посета часовима, дискусије о заједничким образовним вредностима били су тема овог сусрета. Заједничко свима јесте потреба да се негује толеранција, емпатија, свест о различитости која треба да спаја а не да раздваја, прихватање себе и других и друге теме које намеће савремени живот. У радној али пријатној атмосфери током путовања и у дружењу са колегама са свих страна света још једном је донет добро познат закључак – да нема тежег и лепшег посла од учитељског!

СВЕТИ САВА И ХРИШЋАНСКЕ ВРЛИНЕ

У Светом писму Господ каже: „Ко се узвисује, понизиће се, а ко се понизује, узвисиће се“. Речи Исуса Христа, Бога нашег, Свети Сава је примењивао и над њима узрастао током свог скромног, али неизмерно благородног живота. Најмлађи син великог жупана, Стефана Немање, Растко рођењем, могао је да бира између владарских радости и скромног живота монаха.

Пративши дамаре свог срца, Сава је живот посветио Господу и свом народу. Замонашио се и скрушен се пред Богом понизио, да би га касније Господ у времену узвисио. Постао је глава Цркве, први српски архиепископ, учитељ, просветитељ народа простог и за вечност икона српског рода. За живота, Сава се највише Богу осврtao својим понашањем и особинама које представљају идеалне хришћанске врлине.

У хришћанству врлина није само добра и племенита особина; врлина представља природно понашање срца и ума које нам налаже да поштујемо Бога и све око себе. Те нам врлине помажу да живимо онако како нам вера налаже. Многе од тих особина красиле су Светог Саву, на тај начин био је ближи Богу и народу.

Прва његова хришћанска врлина била је **вера**. Снагу и незадржив призив вери Сава је показао када је напустио двор и симболично одустао од живота владара, а потом одласком на Свету Гору да служи Богу. Веровао је да је пут којим га је Господ упутио води само напред, за њега лично и за читав род наш, па је требало само пратити ту стазу. За то је било потребно пронаћи и неговати у себи **смирење** или **понизност**, успротивити се призиву материјалног, а на тај начин отклонити од себе и најмањи трачак похлепе, нескромности и гордељивости. Обична, монашка риза заменила је раскошне владарске хаље. У манастиру је радио најтеже послове, окупирајући свој ум телесним умором, а у данонoћним молитвама одмарао се у духовном смислу. И кад је понео високу титулу архиепископа, Сава је спавао са каменом под главом. Јео је мало и обично. Духовна храна његова била је радост људи којима је помагао. Истински скромно своје срце неговао је поштовањем и љубављу према ближњима, а близак му је био свако- брат рођени, али и браћа и сестре у Христу, дакле, сваки човек. Давао је онима који нису имали довољно, лечио је болесне знањем и сопственим трудом, а великодушан је био и око манастира и цркава. Јер Господ нас учи: „Љуби ближњега свога као себе самога.“ Део личности Светога Саве који се односи на његов труд да излечи болесног а исправи раслабљеног нарочито је фасцинантан. Замишљам га како прегази земљу своју пешке, учећи и лечећи људе. Лечио је лековитим биљем, мелемима и камфором који је куповао на Истоку, али пре свега молитвом и утехом. Оснивао је болнице и сиротишта уз манастире. Помагао је удовицама и сирочади, неправду исправљао и законе писао. Да човек буде хуман, то је Сава у закон преточио јер, како каже у Светом писму: „Страх Господњи је почетак мудрости.“ **Мудрост** за оно што је веће од нас и што од Господа долази још једна је од његових хришћанских врлина. Та се мудрост показала важном за замах у његовој дипломатској каријери којој није било сличне у то доба.

Преговарао је Сава са царевима, са васељенским патријарсима и војницима, али и са обичним људима који би се пред њим мирили и понизно повлачили да још једном размисле о својим ставовима. Брата свога Стефана успео је да помири са синовима у најопаснијим данима наше историје. Све што је препознавао у људима и њиховим манама покушао је да исправи састављајући законе и типике за Цркву која је уз њега настајала. **Приземност** је још једна од његових племенитих особина јер је, свидело нам се то или не, разумео да је народ његов добра срца али необразован, лаковеран, сујеверан и неповерљив. Да је знање светлост душе истина је која је избојала из сваке његове одлуке и намере, те је зато народ свој неуморно просвећивао. Учио је људе најједноставнијим стварима, како се гради, зида, лечи, како се храна чува, како се људи међусобно једни према другима морају односити.

Обележавање школске славе

Стрпљење његово моћна је сила, јер „ У трпљењу је ваше спасење“, рече Господ. У преговорима око аутокефалности Цркве учинио је незапамћен подвиг, годинама остајући уздигнуте главе на ветрометини политике. Кад размишљам о његовим путовањима, умору, после и о болести на последњем путовању, мислим на дивоту тегоба кроз које пролазимо на путу Господу. У највећим искушењима Сава је постом, уздржавањем и строгошћу према себи чистио своју душу. Јести само хлеб и пити воду колико је телу потребно, то су за њега били начини да се човек уздржи од телесних наслада и лењости душе. Налазим да је саветовао „Пост је оружје против страсти, а уздржавање је кључ чистоте срца“.

Немам много животног искуства, зато су ми потребни узори. Не само мени, сваком од нас су потребни јер живимо у необичном и суровом времену. Удаљили смо се од својих корена, доброте и хришћанске благости. Огрезли смо у похлепу, љубомору и гордост. Да несебично бринемо једни о другима, то је једино што може да нас, у протицању времена, спаси. Дела нашег Оца и светитеља, Светога Саве и пример који је дао својим животом подсећају нас да слобода није у моћи, сили, богатству, већ у слободи душе која ће заслужити вечност.

Маша Чавић VIII$_4$

Благодат Светог Духа за почетак школске године

Некада давно школе у Новом Саду су носиле назив Рождествено-богородичине школе. У знак сећања на то време, уочи празника Рођења Пресвете Богородице (Мале Госпојине), у новосадским храмовима, у недељу 20.9.2026, одржано је Молепствије за почетак нове школске године или призив Светог Духа. Ученици наше школе коју похађају верску наставу су, у пратњи својих вероучитељица, присуствовали тој свечаности у Алмашкој цркви. Побожно и пажљиво, са присутним народом, придружили су се заједничкој молитви да нам благодат Светога Духа напуни срца и оснажи дух и припреми за све што нас чека у новој школској години. Озарени и ведри изашли су из храма и понели са собом благодат Светог Духа.

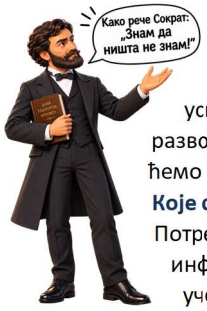

Аутор цртежа: Ирина Глигорова

Ментор: Јелена Костић

Вероучитељице Ана Милојковић и Марија Брканлић

ИНТЕРВЈУ СА ШКОЛСКИМ ПЕДАГОГОМ РАЈКОМ ЧАБРИЛО

Како бисте најједноставније објаснили улогу школског педагога неком ко се први пут сусреће са Вашом професијом?

Реч педагог за мене именује човека који пријатељски пружа руку деци како би постали задовољни, срећни и успешни људи. Улога педагога у образовно-васпитном процесу је да пружи подршку ученицима у њиховом развоју и да подржава развој родитељских и наставничких компетенција како би ученици израсли у људе којима ћемо се поносити..

Које су се највеће промене десиле у понашању и потребама ученика у последњих неколико година?

Потребе ученика су увек исте. Деци је увек потребна пажња, посвећеност, уважавање, подршка, адекватне информације и упутства, те да се предупреде девијантни облици понашања. Последње године мог рада са ученицима бележе сложене друштвене околности у којима деца одрастају. Многе од тих ситуација остављају непријатан траг на развој младих, па децу треба још будније пратити и усмеравати.

Да ли су талентовани ученици увек вуковци или таленат некад може бити скривен иза лошијих оцена?

Између талентованости и постигнућа за диплому „Вук Караџић“ не мора обавезно да постоји знак једнакости. Таленат значи истицање за одређену област, а носилац дипломе „Вук Караџић“ мора бити свестрано и веома радно дете. Таленат је дар природе. Уколико се таленат не развија, не подстиче, талентовано дете неће бити примећено. Имамо ситуације да дете има лош школски успех, али када се упустимо у анализу ученикових способности можемо открити право богатство – предиспозицију која много вреди.

Да ли надарена деца трпе већи притисак од стране родитеља, околине и сами га себи намећу? Како се уклапају у друштво у одељењу? Како им помажете у таквим ситуацијама?

Педагог Рајка Чабрило

Даровита деца некада су под притиском својих родитеља или околине. Најчешће је то разуман притисак – притисак без последица. Усамљени примери непримереног притиска родитеља или околине, нажалост, постоје. Такав притисак произилази из велике неостварене жеље родитеља, неодмерености и лоше процене колико дете може да поднесе. Стручни кадар у школи то мора да примети и да обави разговор са родитељима. Сама даровита деца су врло амбициозна, високих аспирација, желе врхунска постигнућа (често и из више области), тако да и сами себе доводе у ситуацију да осећају велики притисак. Све треба разумети јер меру ствари је најтеже наћи. Разговор је чаробан лек. Добрим, мотивационим разговором многе криве линије могу се исправити. Мислим да сам у разговору са децом и њиховим родитељима допринела да се усмере ка новим плановима развоја тако да дете буде задовољно и успешно, а да не буде преоптерећено.

На који начин школа и Ви лично помажете надареном детету да развије свој пуни потенцијал?

Као школски педагог пуних 40 година сам се трудила да постигнем да кроз школске активности деца искажу свој потенцијал. Инсистирала сам да се у наставном процесу ученику посвећује пажња, да се подстиче његов развој, да се истиче значај способности, особина личности и постигнутих резултата. Мотивисала сам ученике цитирајући поруке и мисли успешних људи, промовишући примере добре праксе, кроз мотивациона писма, похвале и награђивање на различите начине. „Желим, хоћу, могу!“ и „Учим, знам, вредим!“ су крилатице злата вредне и радо сам их користила у раду са децом. Школа је богат систем – има мноштво ресурса које треба пажљиво искористити.

Да ли надарена деца траже и Вашу помоћ због емотивне осетљивости и како их саветујете?

Даровитим ученицима јако је важна подршка и улога педагога је у томе јако значајна. Деца воле да буду примећена, воле охрабрење, подршку, лепе речи, инструкције. Помоћ у развоју самопоуздања и превазилажења треме је кључна. Од великог значаја је и спољна мотивација. Свему овоме придајем велику пажњу.

Шта Вас је привукло овом позиву и шта Вас испуњава у раду са ученицима?

Овај посао сам заволела у раном детињству. Уживала сам у достојанству своје учитељице. Катедре и та врста јавног наступа за мене су биле мисаона именица, изазов и коначни циљ. Жеље су ми се уз рад и ангажовање остварили. Уживала сам у раду са децом. Осећам се веома богато јер сам имала прилику да се са 47 генерација ученика дружим и да им поклоним знање и осећања. Када дође дете пред Вас и када тражи помоћ јер верује да сте ви особа која може да одговори на његове потребе, срце вам постаје велико. Мисија у мом раду са ученицима је била – ниједан проблем није нерешив, само је питање времена и труда. Највећи успех сваког педагога је да га деца цене, уважавају, да без устручавања куцају на врата по помоћ или инструкцију, да га се радо сећају и поздрављају и када заврше образовање у школи. Мислим да сам у томе успела.

Редакција

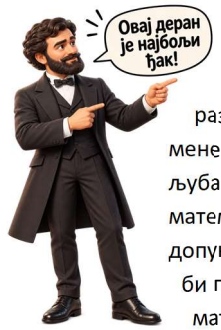
ВИДОВДАНСКЕ И ПОКРАЈИНСКЕ НАГРАДЕ УЧЕНИКА У ШКОЛСКОЈ 2025/26.ГОДИНИ

Са поносом објављујемо да је број освојених награда на различитим такмичењима, смотрама и изложбама импозантан. Ученици наше школе су, уз подршку својих ментора, остварили укупно 331 индивидуално постигнуће; девет екипних награда; три значајне награде у шаху; две награде у спортској гимнастици. Наши спортски тимови сјајни су били на фудбалским, одбојкашким и кошаркашким турнирима као и на такмичењу у пружању прве помоћи. Ликовни радови наших ученика красили су изложбене просторе четрнаест републичких и међународних изложби.

Најбољи међу одличнима понели су Видовданске и Покрајинске награде.

ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ СТЕФАН РИСТИЋ

Успомене које носим из школе „Коста Трифковић“ су дивне, било да се односе на моје друштво или на моје наставнике. Учитељи и наставници су ме водили и усмеравали, а другари су били ту да ме спасу да на том строгом и тешком путу не поклекнем. Дан за даном, тајне наука су ме очаравале и привлачиле. У четвртом разреду ме је занела историја српског народа. Та фасцинација ме је и довела на мој, чини ми се, животни пут. За мене је то највећи од свих путева – пут Светих тајни, пошто сам се одлучио да се школујем за свештеника. Моја љубав према историји се у највећем делу, попут енергије, прелила у наклоност према природним наукама – математици, физици, хемији и биологији. Иако за многе два различита света, ове древне науке једна другу допуњују. На том путу остварио сам значајне успехе и добио бројне награде. Без лажне скромности, искрено, било би потребно много редова да наведем све награде са окружних и републичких такмичења из историје, физике, математике и руског језика. У осмом разреду сам остварио најбоље успехе у свом досадашњем раду: прво место на Републичком такмичењу и друго место на Српској физичкој олимпијади; пласман на Републичко такмичење из математике; пласман на Републичко такмичење из хемије; друго место на Окружном такмичењу из руског језика. У наредном периоду ми, иако сам уписао Богословију „Свети Сава“ у Београду, остаје изборно такмичење за Светску научну олимпијаду, што је резултат успеха које сам постигао у основној школи. Спремам градиво из физике, хемије и биологије за средњу школу, иако је мој фокус градиво које слушам и учим као богослов. Поред другова и другарица који су ме подржавали, за овакве успехе заслужни су моји наставници, од којих бих издвојио: проф. математике Радета Угарковића, професора физике Градимира Шушка, професорку хемије Мирјану Орловић, професорку историје Николину Ђурић и професорку руског језика Снежану Накић. Ми их у основној зовемо наставницима а они су по звању професори у својим областима. Свакако, на посебном месту је моја разредна Весна Калопер која ме је подржавала и својим саветима мотивисала. Да сумирам - добитник сам три Видовданске и две Покрајинске награде; путовао сам у групи најбољих ученика Новог Сада на Крф, освојио сам награду фондације „Никад није касно“ Прве телевизије и бројне друге. Да сам способан да се са обавезама носим и да ћу умети да освојим све ове награде најискреније је веровала и Рајка Чабрило, школски педагог; свуда ме је пријављивала и била ми је велики ослонац, на чему сам јој неизмерно захвалан. Дане у клупи основне школе нећу никад заборавити. Мој савет генерацијама које долазе је да искористе сјајну школу коју похађају и да уче вредно. Све материјално чему се данас тежи може да нестане за један дан или за једну ноћ, као да никад није ни било, за разлику од знања које човеку нико не може одузети. Срећа је по мени апстрактна, а како нешто апстрактно може да замени оно материјално?! Хоћу да кажем да је срећа заправо она љубав која дотиче и најдубље делове наше душе, нешто драгоцено што сам у школи осетио. Пратите своје снове, све уложено кад-тад се врати. Ако паднеш не очајавај већ свој пад разуми као први корак ка скоку у будућност.

Стефан Ристић, ђак генерације ОШ „Коста Трифковић“

ЧЕСТИТАМО И НАВИЈАМО

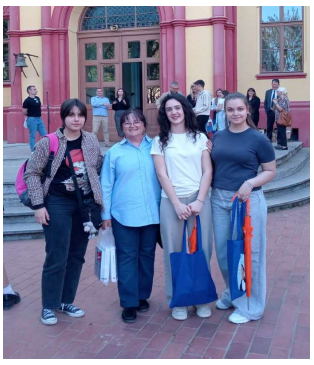

Светска шаховска јавност с поштовањем пише о најмлађем шахисти на свету који је победио велемајстора у класичној игри. Сви већ знају да је у питању десетогодишњи Леонид Ивановић, ученик наше школе. Леонид је добитник и Фебруарске награде Града Новог Сада за врхунске спортске резултате и изузетан допринос афирмацији шаха, о чему сведочи и његова учитељица, Драгана Марковић, која каже да је шах у њиховом одељењу омиљена игра. Школа се поноси још једним шахистом који стасава. Лонгин Ивановић, Леонидов млађи брат и ученик другог разреда, већ је освојио две Видовданске награде у стандардном шаху и решавању шаховских проблема. Као што рече Гете: Шаховска игра је испит ума. Честитамо и навијамо!

Леонид Ивановић, шахиста

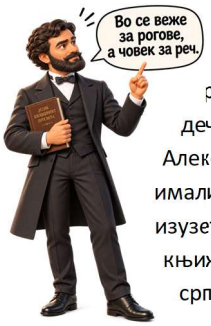
НАЈБОЉИ ИЗ КЊИЖЕВНОСТИ НА РЕПУБЛИЧКОМ ТАКМИЧЕЊУ ,,КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА”

Републичко такмичење из књижевности одржано је 25.4.2026. године у Карловачкој гимназији у Сремским Карловцима. Ученице 8. разреда ОШ ,,Коста Трифковић” које су постигле пласман на републички ниво такмичења су: Калина Малетић, Миљана Марић и Лана Андрић. Калина Малетић је освојила 1. место (са максималним бројем бодова - 20), Миљана Марић је освојила 1. место (са максималним бројем бодова - 20), Лана Андрић је освојила 4. место (17 бодова). Ученице Миљана Марић и Калина Малетић добитнице су Видовданске награде коју додељује Град Нови Сад и кандидати су за Покрајинску награду која се традиционално додељује талентованим ученицима и менторима. Министарство просвете и ове године у сарадњи са Друштвом за српски језик и књижевност Србије организује програмске активности намењене ученицима са изузетним способностима за област Српски језик и књижевност, те су ученице које су освојиле 1. место на Републичком такмичењу добиле Позивно писмо за учешће, чиме ће још једном представљати нашу школу као најбоље на такмичењу из књижевности у школској 2025/2026. години.

Такмичарски тим

ОД РЕЧИ ДО РЕЧИ

„Удружење младих талената“ расписало је конкурс за 300 најбољих дечјих песама. Наши ученици Александар Зечевић и Елена Гајевић су имали ту част да њихове песме уђу у овај изузетни одабир. Менторка у овом дивном књижевном подухвату била је наставница српског језика, Весна Ђурић.

Место где расту храбра срца

На углу улице, где смех се чује,
наша школа с поносом се вије,
у њој се уче слова и бројеви,
у њој се рађају најлепши снови.

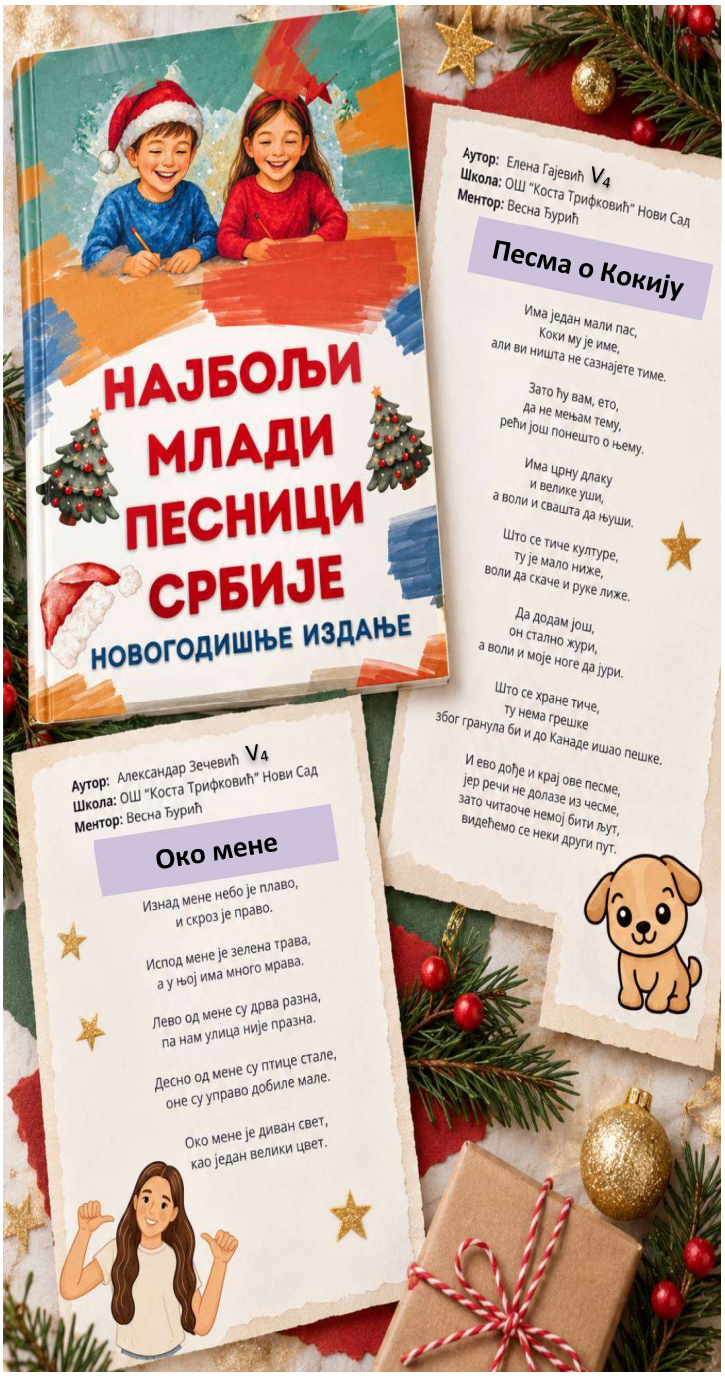
Име јој краси писац пун шале,
Коста Трифковић, за велике и мале,
он нас учи то да осмех много вреди,
и да уз радост свака туга бледи.

Наставници наши – наше звезде сјајне,
откривају нам све светске тајне,
дају нам руку кад страх је јак,
као светионик што растера мрак.

Шездесет година школа овде стоји,
генерације ђака успешно броји,
учи нас храбрости, и шта љубав значи,
да из ње изађемо и бољи и јачи.

Право другарство овде се ствара,
школа је наша препуна дара.
Нек’ звоно њено кроз године звони,
и нове генерације ка срећи води.

Миа Кричковић VI-2
(Наставник: Маја Пољавић)

Песме награђених ученика

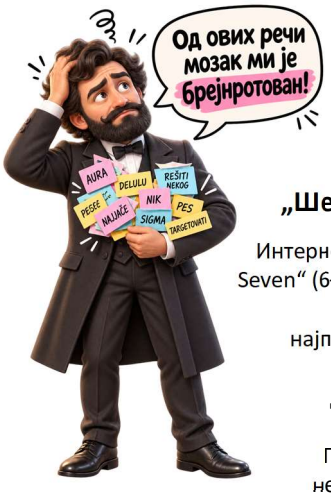

Празнична радионица на немачком језику

Крајем децембра 2025. године у просторијама наше школе одржана је радионица на немачком језику за 25 ученика од првог до четвртог разреда који уче немачки језик са елементима националне културе.

Уз подршку наставница немачког језика Сање Тривић Миоковић, Биљане Борић и Весне Станић ученици су израђивали новогодишње и Божићне честитке са порукама на немачком језику. Радионица је протекла у веселом, празничном духу, уз мноштво креативних идеја које су се остариле у виду честитки, порука и цртежа.

Актив наставника немачког језика

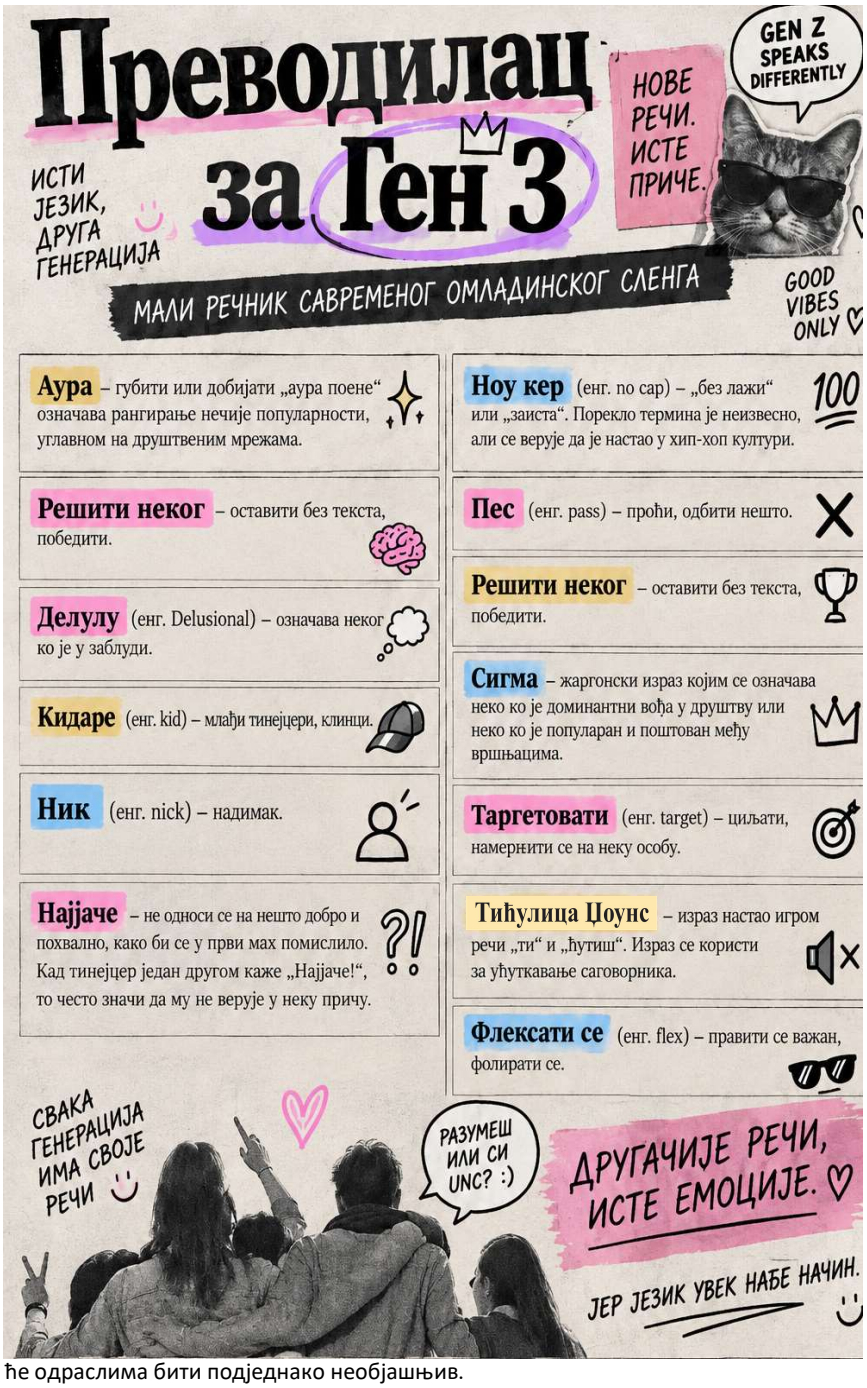

Феномен „Шест-седам“

Интернет тренд „Six Seven“ (6–7) постао је један од најпопуларнијих трендова на друштвеним мрежама. Проширио се невероватном брзином, а израз је постао толико популаран да га је платформа „Dictionary.com“ прогласила за реч године.

И док се по школским ходницима све чешће чује „шест-седам“, већина одраслих се и даље пита – шта то уопште значи? Све је почело од реп песме „Doot Doot (6 7)“ америчког репера Скрила, у којој се понавља израз „six-seven“. Првобитно се односио на 67. улицу, али је интернет, као и много пута до сада, узео ствар у своје руке и дао му потпуно ново значење.

Корисници друштвених мрежа почели су да користе део песме као музику за снимке НБА звезде Ламела Бола, високог 6 стопа и 7 инча (око 201 центиметар). Тако су бројеви 6 и 7 добили нову везу и постали још популарнији. Тренд је додатно експлодирао када је један дечак на кошаркашкој утакмици узвикнуо „six-seven“ и направио препознатљив покрет рукама горе-доле. Снимак је постао виралан, а покрет су касније почели да понављају бројни корисници друштвених мрежа. А шта „шест-седам“ заправо значи? Ту и јесте цела поента – ништа сасвим конкретно. То је један од оних интернет израза који постану популарни управо зато што их сви користе иако мало ко уме да објасни зашто. Данас „шест-седам“ чујемо свуда. А сутра? Вероватно ће га заменити неки нови тренд који ће одраслима бити подједнако необјашњив.

Мила Пјевац VI$_6$

Мало је оних који данас не би препознали насмејаног младића са фотографије. У питању је популарни јутјубер, инфлуенсер и кантаутор, **YASSERSTAIN**, који са групом младих снима скечеве, пише песме и покреће разговор са младима на теме из школског и свакодневног живота. Пажљиво одабрани садржаји долазе до великог броја пратилаца још од 2009. године. Иза овог уметничког имена крије се **Милан Инић**, бивши ученик наше школе, који нам је љубазно уступио фотографије из приватног албума, поручујући да **дете које машта, истражује и чита може да оствари и најневероватније снове!**

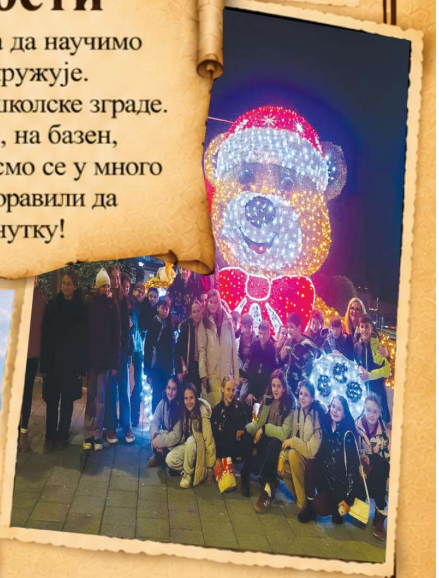

Ваннаставне активности

Не учи се само у школи. Сваки је дан прилика да научимо нешто ново о животу и о свету који нас окружује. Представљамо само део бројних активности ван школске зграде. Ишли смо у позориште, биоскоп, на клизање, на базен, организовали смо хумантарне базаре... Нашли смо се у много више интересантних ситуација, али смо заборавили да фотографишемо јер смо уживали у тренутку!

Викторија Вељакова VIIIs

ОСНОВНА ШКОЛА „КОСТА ТРИФКОВИЋ“
Нови Сад

Директор школе: Радисав Ристић

Уреднице: Ивана Ђурђев, Љиљана Зајац, наставнице српског језика

Редакција: уреднице и чланови новинарске секције

Насловна страна: Љиљана Зајац

Компјутерска обрада: Никола Ћосић

Тираж: 100

Сајт школе: www.kostatrifkovicns.edu.rs